

mener jeg, at man ikke paa nogen Maade kan nære principielle Betæneligheder ved at komme ind paa noget saadant. Men det bliver da de Undtagelser, der bekræfte den almindelige Regel, jeg før omtalte.

Det ærede Medlem omtalte mit Arbejde for at faa Forholdene i Bagerierne fæstnede ved Lov. Forholdet er, som det ærede Medlem ved, det, at man i saa Henseende maa nøjes med ministerielle Regulativer. Der kunde være Tale om at forandre disse Regulativer, men jeg har foretrukket at paakalde Lovgivningsmagtens Hjælp til at faa en Lov paa dette Omraade, og jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at der skulde være mørke Udsigter for det Lovforslag, jeg har lagt frem paa Landstingets Bord. Tværtimod tror jeg, at saavel de Udvalgsforhandlinger, der fandt Sted i Fjor, som ogsaa den Forhandling, der har fundet Sted i Aar, bærer Vidnesbyrd om, at der vil kunne naas en tilfredsstillende Overenskomst om denne Sag.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) opfordrede mig til at anmode Arbejdsraadet om at tage visse Virksomheder under Overvejelse, navnlig Spørgsmaalet om regulative Bestemmelser for Virksomheder, der arbejde Dag og Nat. Jeg vilde nu foretrække, at Arbejdsraadet, der i Kraft af den bestaaende Lovgivning har selvstændigt Initiativ, selv gjorde noget saadant, og det er vist ogsaa saa meget rimeligere at forudsætte det, som man nu af den ærede Ordførers Udtalelser i Dag har faaet Vidnesbyrd om, at man fra Arbejdernes Side er paa det rene med hele dette Forhold og søger at interessere Arbejdsraadet for en Undersøgelse, hvor det maatte mene, at en saadan kunde paa kræves. I øvrigt var det vel det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mere om at gøre, end at der bliver rørt ved dette Spørgsmaal, end at det netop skulde ske i Kraft af et Paalæg fra Ministeren. Vi ville nu se, om ikke den Omtale, Spørgsmaalet har faaet her i Rigsdagen, vil bevirke, at Arbejdsraadet tager Initiativet paa dette Punkt. Skulde dette ikke ske, kan jeg jo senere tage under Overvejelse, om der er nogen Anledning for mig til positivt at anmode Arbejdsraadet derom.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Jeg kan egentlig kun takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Ikke saaledes at forstaa, at man har kunnet slutte sig til Forslagets enkelte Paragraffer, men jeg synes, at man

fra alle Sider har sluttet sig til Tanken om at tage Arbejdstidsspørgsmaalet op, om end kun for enkelte Erhverv.

Det ærede Medlem for Stubbekøbing (Stub) stillede sig paa samme Maade som hans Partifælle i Fjor, og det har naturligvis kun glædet mig, at det ikke var en rent tilfældig Spire, der i Fjor skød op, men at der indenfor Reformpartiet er Jordbund for de samme Tanker, som det ærede Medlem for Mammen (Rasmus Hansen) gjorde sig til Talsmand for. Det ærede Medlem for Stubbekøbing mente, at hvis man fik vedtaget denne Lov, vilde det gaa som i Frankrig, hvor man vel havde en Lov, som fastsatte en Normalarbejdstid, men som ikke blev overholdt. Det tror jeg ikke, der er megen Fare for. Hvis vi fik en Lov her, tror jeg nok, vi vilde være i Stand til at faa den overholdt, vi vilde vistnok med den Bistand, vi have i vore Organisationer til at paase noget saadant, i alt væsentligt kunne faa den overholdt.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) var for mig noget af en ny Fremtoning, idet jeg ikke minder før at have set fra den Side, som det ærede Medlem tilhører, en saadan lille Gnist af Velvillie for Arbejdstidsspørgsmaalet lyse frem. Det ærede Medlem mente — og det var for mig Pointen —, at det maatte være tilladeligt for Samfundet at gribe ind for at regulere Arbejdstiden under Forhold som dem, han omtalte, og som jeg har nævnt. Det ærede Medlem anførte i denne Forbindelse Papirindustrien og Sukkerindustrien. Jeg har taget et Par Industrier frem og sagt: Man har krævet Paavisning af sundhedsfarlige Erhverv, værsgo', der er et Par Erhverv, der ere sundhedsfarlige, der betale sig godt og kunne taale en Formindskelse af Arbejdstiden. Men jeg er naturligvis ikke gaaet saa vidt, som det ærede Medlem vilde have, jeg skulde gaa, til Punkt og Prikke at undersøge, hvad Industrien kan bære, thi vi maa erindre, at vi have med levende Mennesker at gøre, og det Spørgsmaal er for os meget væsentligt: hvad kunne Arbejderne bære? Det er det, der bærer hele Spørgsmaalet frem.

Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at tage Forslaget tilbage, der er ikke Spor af Anledning dertil, saa lidt som til at betragte det Udvalg, der bliver nedsat, som et Begravelsesudvalg. (Birck: Det har det altid været). Fordi det før har været saaledes, behøver det dog ikke at blive ved; fordi vi før have begravet en Ting, kunne vi nu godt undlade at grave den